

онѣзи, кои-то сѣ въз тѣмнинѣ, да бѣде учитель на деца-та, да свѣти на свѣта, да упѣти дѣшитѣ, кои-то мѣ сѣ предадени въз тойзи животъ; и така да предстане предъ престолъ-а христовъ безъ срамъ, и да пріеме голѣмъ заплатъ, ко-то е приготвена за онѣзи, кои-то страдаѣтъ за евангеліе-то.“

На това сички-тѣ владицы отговарѣтъ: „аминъ,“ а найстарый а пріема отъ діаконъ-а одежы-тѣ: сакосъ-а, панагійѣ-тѣ, омофоръ-а, и ги дава редомъ на новый-а владика, и дѣла гласно съ сичкій-а своръ: „достойнъ,“ а той щомъ пріемне нѣщо, замола сички-тѣ владицы, та мѣ го благословаватъ, и имъ цѣлѣва рѣкъ; а като тѣри на главѣ-тѣ си и коронѣ-тѣ, тогава сички-тѣ, кои-то сѣ държали рѣцѣ-тѣ си на главѣ-тѣ мѣ, цѣлѣватъ сѣ съ него, кое-то знаменѣка, че е отъ тогава нататакъ съ тѣхъ равенъ. Послѣ тока остави-тѣ отважатъ, та сѣ съзвличатъ, само остава най старый-а, кой-то нового дръга завежда на горньо-то мѣсто, да чѣ апостолъ-а и евангеліе-то, та го поставѣ въз скетинѣ-тѣ и го утвърдава на църковный-а престолъ. Тѣ двама-та заедно свършаватъ слѣже-тѣ, и първый-а зема дискосъ-а а второй-а — пѣтирь-а на великій-а входъ, а скеты-тѣ дары благословава по старый-а, но като сѣ причеставатъ, по старый-а дава на свещенници-тѣ свето-то тѣло христово, а младый — светый-а пѣтирь. Като сѣ свърши слѣже-та, тогава пакъ сѣ събиратъ сички-тѣ владицы при честнѣ-тѣ трапезѣ облечени съ фелоны-тѣ, и най старый-а облича на новый-а фелонъ съ чер-